

Marius Ristea

Biserici fortificate
din TRANSILVANIA

Fortified Churches
from TRANSILVANIA

Dinasty Books Proeditură și Tipografie
2017

1. Hărman • 2. Aita Mare • 3. Viscri • 4. Criș
5. Meșendorf • 6. Saschiz • 7. Sighișoara 8. Criș
9. Mălâncrav • 10. Copșa Mare • 11. Biertan
12. Richiș • 13. Alma Vii • 14. Dupuș • 15. Ațel
16. Dârlos • 17. Mediaș • 18. Bazna • 19. Boian
20. Cetatea de Baltă • 21. Valea Lungă •
22. Hosman • 23. Sibiu

Prefață

Secuii s-au instalat ca grăniceri în sud-estul Transilvaniei în cursul secolului al XI-lea. Satele săsești au început a fi construite de la mijlocul secolului al XII-lea, când regele Géza al II-lea a adus coloniști germani în regiune pentru a proteja frontierele orientale ale Regatului Ungariei de invaziile cumane. După sosirea în regiune a cavalerilor teutoni, la începutul secolului al XIII-lea, și conform acordurilor cu regele Ungariei, germanii au obținut un statut special printre populațiile provinciei, iar civilizația lor a putut supraviețui în cadrul unor puternice comunități de țărani, de meșteșugari și de comercianți. Atât secuii, cât și sașii fiind situați într-o regiune aflată constant sub amenințarea invaziilor otomane și tătare, ambele comunități de grăniceri și-au construit fortificații de diverse mărimi. Orașele cele mai importante au fost fortificate în întregime, iar în localitățile mai mici, sate sau târguri, s-au construit fortificații în biserici (mai exact, bisericile au fost construite ca niște fortărețe) sau în jurul bisericilor. În unele cazuri, bisericilor li s-au adăugat ziduri și turnuri de apărare, precum și alte construcții interioare (cămări etc.) care pe vreme de război puteau adăposti populația localității, iar pe vreme de pace erau folosite ca depozite, hambare, magazii în care populația își păstra bunurile (în mai multe sate transilvane, unul dintre turnurile fortificației se numește „turnul slăninilor”).

În Transilvania au fost cândva 250 de sate cu biserici fortificate, astăzi mai sunt în jur de 150, dar în acest album veți putea regăsi doar o parte a acestora, și anume pe cele mai accesibile de pe traseul Brașov-Sighișoara-Sibiu.

Preface

The Székelys settled as border guards in the South-Eastern part of Transylvania throughout the XIth century. The Saxon villages were built starting from the middle of the XIIth century, when King Geza the Second brought German colonists into the region to protect the oriental frontier of the Kingdom of Hungary from the Cuman invasions. After the arrival of the Teuton Knights at the start of the XIIIth century, and, according to the agreements with the King of Hungary, the Germans received a special status throughout the population, and their civilization could survive within a community of peasants, craftsmen and traders. Since both the Szekelys and the Saxons were situated in a region under constant threat from the Ottoman and Tartar invasions, these communities of border guards built fortifications of various sizes. The most important towns were completely fortified, and in the smaller settlements, villages and townlets, the churches were the fortified ones (more specifically, the churches were built like fortresses), or fortifications were built around the church. In some cases, guard towers and walls were added to the churches, and other smaller buildings (storages etc.), which, during war time, could house the population of the settlement, and during times of peace they were used as storages, barns, in which the population could store their goods (in several Transylvanian villages, one of the guard towers is called “the tower of bacon”).

In Transylvania there were once 250 villages with fortified churches, today there are around 150, but in this album you will find just a small part of these, namely the ones accessible through the Brasov-Sighisoara-Sibiu course.

Hărman (Honigberg)

ISTORIC În anul 1211, Ordinul Cavalerilor Teutoni a primit o *diplomă de donație* prin care li se permitea colonizarea Țării Bârsei cu scopul de a întări poziția Bisericii Catolice la granița de est. Prima atestare documentară a așezării este din 21 martie 1240, printr-un document redactat de regele Béla al IV-lea. Fortificațiile din jurul bisericii au fost extinse și întărite masiv în decursul secolelor XV-XVII.

BISERICA-CETATE Fortificațiile și-au pierdut scopul lor militar deja în secolul al XVII-lea, ele au fost însă folosite în continuare ca spații de depozitare, mai ales a proviziilor. Datorită acestui schimb de destinație, fortificațiile au fost îngrijite în continuare și păstrate până în zilele noastre.

TURNUL-CAPELA Clădirea inițială a capelei, datată în jurul anului 1300, era compusă dintr-o pivniță cu intrare proprie și nivelul capelei cu boltă în două travee. Capela făcea parte din zidul inelar (de formă ovală) ce înconjura deja biserica în secolul al XIII-lea.

HISTORY In the year 1211, the Teuton Knight Order received a donation award through which they were allowed the colonisation of Bârsei County in order to reinforce the position of the Catholic Church from the eastern border. The first documented attestation of the settlement is on the 21st of March 1240, through a document written by king Bela the IV-th. The fortifications around the church were extended and reinforced massively between the XVth and XVIIth century.

THE FORTIFIED CHURCH The fortifications lost their military purposes in the XVIIth century, but they were still used as storage areas, especially for supplies. Because of this usage change, the fortifications were still cared for and kept till this day.

THE CHAPEL TOWER The chapel's initial building dates since around the 1300s, it was formed of a cellar with its own entrance and the chapel level with an arch in two bays. The chapel was part of the oval shaped wall which already surrounded the church in the XIIIth century.

